

نشریه والعصر

پرونده ویره "صبر"

صبر تا پیروزی

«هر جا ملت‌ها حرکت کنند، ایستادگی کنند، صبر و مقاومت نشان بدهند، پیروزی قطعی است؛ همه جاهمین جور است. اشکال کار مبارزاتی که به شکست من انجامد، این است که یا ملت‌ها طاقت ندارند و ایستادگی نمی‌کنند، یا رهبرانی که بتوانند اینها را درست اداره کنند ندارند.»

مقام معظم رهبری
۱۳۹۴-۰۸/۱۲

برای ظهور امام زمان (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف) باید ابتدازمینه ظهور را با حاکمیت قرآن و اسلام آماده کرد. انتظار، یعنی دل سرسار از امید بودن نسبت به پایان راه زندگی بشر، ما آن وقتی میتوانیم منتظر حقیقی به حساب بیاییم که زمینه هارا آماده کنیم، انتظار به معنای این است که ما باید خود را برای سربازی امام زمان (عج) آماده کنیم. اعتقاد به امام زمان (عج) به معنای گوشه گیری نیست! این همان معنای صبر است که به اشتباہ در بین مردم رایج شده است. مقاومتی باید صورت گیرد، در هر نقطه دنیا ظلم و بی عدالتی و تبعیض و زورگویی وجود دارد و این همان چیزهایی است که امام زمان (عج) برای مبارزه با آن هامی آید. و ماملت ایران باید با استعانت از امام عصر و زمان (عج) به تمدن نوین اسلامی برسیم و زمینه ظهور را مهیا گدام بارکشان کنیم.

دانستان "گلایدر"

بابی حوصلگی تلفنی را بر میدارد و کانال هارا بالا پایین می‌کند ناگهان چشم‌انداز بر قمیزند، پیامی می‌بیند که در آن نوشته «جایزه ویره برای افرادی که در مسابقه گلایدر سازی آخر ماه اول شوند»... پیش میز می‌بینیند، کتاب هارا کنار میزند و برگه نقشه را روی میزش پهمن می‌کند، دست به کار می‌سود، طراحی می‌کند اما بعد از یک هفته هر نقشه و طرحش را اجرا می‌کند با شکست مواجه می‌شود... «به همین زودی نالمید شدی؟» صدای مادرش بود، شیشه حائل میان او و پیروزی را خراب کرد و حالاً وظیفه اوست که در مقابل سختی ها قد علم کند.

عین. صاد

انسان در راه معاشقه به اندازه عشقش صبر می‌کند. مگر نمی‌بینی که به خاطر رسیدن به تخم مرغ ازان چگونه صفتی کشند و روی برفها می‌ایستند و سرما می‌خورند. مگر نمی‌بینی که چگونه از صبح تا به شام به خاطر معاشقهای خود می‌دوند و مگر نمی‌بینی چگونه از عشق ها به عادت‌ها می‌رسند و از عشق ها به استقامت‌ها دست می‌یابند. کتاب رشد (ص ۵۴) علی صفائی حائری

شیخ فضل الله نوری

چگونه باید صبر را معنا کنیم هنگامی که پیش از من شیخ فضل الله صبر را تعریف کرده است؟ هنگامی که برای جلوگیری از انحرافِ نهضت، جان خود را فدا کرد چگونه من از صبر بگویم؟ من برای تعریف صبر بسیار ناچیز و سیل واژه ها برای توصیف آن مرا با خود به عمق تاریخ میبرد. چه بگوییم هنگامی که شیخ حتی در برابر پنهانندگی به روس ها به آن رسخندی زد و سبیل الله را به سبیل پستی ترجیح داد راهی که میان او و آیت الله بهبهانی و دیگر مراجع فاصله انداخت و هر یک را به گوش ای از کشور فرستاد تا یکپارچگی آنان را از آنها بگیرد و میان آنها تفرقه بیاندازد و چه مقاومت و صبری میخواهد که شخصی که حامی مشروطه صحیح است را بگویند ضد مشروطه، به کسی که پیشوامی مشروطه است بگویند تندره بگویند افراطی گرا و در نهایت جنازه ات به تعییری مانند پرچم غرب زدگی بر بام ملت آویزان شود، اما سرانجام مشروعه را به مسیر اصلی بازگردانی حتی اگر لازم باشد به قانون اساسی مملکت متمم بیافزایی که خود حرکتی عظیم برای مملکت است و هر چند که پس از اعدام آن بزرگوار، مهر غریزدگی را بر پیشانی مان زند ام اخود این، تحول کمی نبود و مایه عبرت بخشی عظیمی از ملت ایران شدو گویی شد بخشی از زمینه سازی انقلاب اسلامی شکوهمند ایران، به تعییری انفجار نور

وَتَوَاصُوا بِالْحُقُّ وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ
در تمام توصیه های خوب و سفارش کردن های حقی که به یکدیگر میتوانیم بکنیم، صبر از جایگاه ویژه ای برخوردار است؛ چرا که اگر صبر نباشد، اگر انسانی صبر نکند، صبور نباشد، چه در کارهای مادی و چه معنوی به نتیجه مطلوب نمیرسد. صبر، مقدمه تمام پیروزی هاست، حال چه این پیروزی دنیوی باشد و چه اخروی. صبر در برابر فشارها و سختی های راه، صبر بر تنبلی و خسته شدن، صبر اگر بود، انسان خسته نمیشود، کم نمی آورد، تابه نتیجه نرسد دست از کار نمیکشد، و این است که باید یکدیگر را به استقامت در راه سفارش کنیم که خدا خود زودتر این سفارش را به ما کرده است:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ

در باب صبر شنیده اید، معروف است، روایات متعددی هم دارد که صبر در سه عرصه است: صبر بر طاعت، صبر از معصیت، صبر در مصیبت. این، روایات فراوانی دارد و شنیده اید. صبر بر طاعت یعنی وقتی که اطاعت خدا را میخواهید انجام بدید، از طولانی شدن آن ملول و خسته نشود؛ میان راه رهانکنید. صبر از معصیت یعنی در مقابل معصیت، کف نفس کردن، باز همان استقامت، باز همان استحکام. در مقابل اطاعت، استحکام آن جور است؛ در مقابل معصیت استحکام به این است که انسان جذب نشود. این صبر از معصیت است.

شهید حسین لشگری

شهیدی که اگر بخواهیم درمورد صبر سخن بگوییم این شهید را باید بشناسیم چرا که ایشان فردی است که بیشترین مدت اسارت را متحمل شده است، از خلبان های نیروهای ارتش بود که چند روز پیش از آغاز رسمی جنگ ایران و عراق اسیر شد و پس از ۱۸ سال اسارت از عراق به ایران بازگشت وی از آغاز جنگ تا زمستان ۱۳۵۹ در سلول انفرادی بود و دور از چشم صلیب سرخ جهانی نگهداری شد، پس از پذیرش قطعنامه اورا از سایر اسرای جدانمودند و در قسمت دوم دوران اسارت وی نیز ۱۰ سال به طول انجامید؛ سپس شهید پس از ۱۶ سال به نیروهای صلیب سرخ معرفی شد و دو سال بعد در سال ۱۳۷۷ به ایران بازگشت. حسین لشگری در بامداد روز دو سنبه ۱۹ مرداد ۱۳۸۸ به دیدار حق سُتافت.